

ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

គេហទំព័រយើងខ្ញុំបានចុះផ្សាយអំពី ប្រវត្តិ និងអត្ថន័យព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល ក្នុងសង្គមខ្មែរ និងបណ្តាប្រទេសខ្លះនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍រួចហើយ។^១ ក្នុងឱកាសនេះខ្ញុំសូម បង្ហាញទិដ្ឋភាពពាក់ព័ន្ធខ្លះៗនៃព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ ផ្អែកលើចម្លាក់ គំនូរ និងរូបថតនានា។ បំណងនៃការបង្ហាញនេះ គឺដើម្បីចូលរួមមួយផ្នែកតូច ឱ្យឃើញពី លំអានខ្លះដែលខ្មែរយល់ថាជាបុរសគល់នៃទំនៀមព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល។ ទន្ទឹមនឹង នោះខ្ញុំសូមសង្ខេបសារបានព្រះរាជពិធីនេះ ដែលតែងប្រារព្ធជាប្រក្រតីចាប់ពីក្រោយរាជ្យ **ព្រះករុណាព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ព្រះបរមរតនកោដ្ឋ** រហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

បើពោលក្នុងក្របខណ្ឌស្រាវជ្រាវ គេពុំអាចកំណត់ដាច់ណាត់ថា ព្រះរាជពិធីច្រត់ ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរចាប់ប្រារព្ធពីត្រឹមណាឡើយ។ ប៉ុន្តែគេយល់ថា គោលគំនិតដ៏នៃ ពិធីនេះប្រហែលចាប់ផ្តើមតាំងពីខ្មែរជ្រួតជ្រាបអារ្យធម៌ឥណ្ឌា។ ជាក់ស្តែង យ៉ាងហោច ណាស់មានរឿងទេពកថាពីរដែលខ្មែរស្គាល់គឺ រាមកេរ្តិ៍ និងមហាការត។ បើលើកយករឿង រាមកេរ្តិ៍ជាអំណះអំណាង គេពន្យល់ថានៅត្រង់វគ្គដែលព្រះបាទជនក ព្រះមហាក្សត្រនៃ នគរមិថិលាយាងច្រត់ព្រះនង្គ័ល ហើយប្រទះឃើញព្រះនាងសីតានៅនឹងអាចម៍បំណះ គឺ ជាប្រភពនៃព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល។^២

ក្នុងរឿងមហាការត គេសំអាងត្រង់ចម្លាក់ព្រះពលទេពកាន់នង្គ័លជាកេតនក័ណ្ឌ ដែលឃើញវត្តមានតាំងពីមុនសម័យអង្គរ (រូបលេខ១)។ បដិមាទេពអង្គនេះ ឃើញវត្តមាន ដល់សម័យអង្គរ (រូបលេខ២) និងបន្តរហូតមកដល់សម័យកណ្តាលផង។ ក្នុងសម័យកណ្តាល មន្ត្រីទទួលខុសត្រូវវិស័យកសិកម្មមានងារជា “ឧកញ៉ាពលទេព” ហើយច្បាប់គ្រប់គ្រងវិស័យ កសិកម្មឈ្មោះថា “ក្រមពលទេព”។ និមិត្តរូបនេះ គេឃើញជាប់ក្នុងទំនៀមខ្មែរដល់សព្វថ្ងៃ

^១ សូមអាន៖ “ប្រវត្តិ និងអត្ថន័យព្រះរាជពិធីបុណ្យច្រត់ព្រះនង្គ័ល” ដោយ ឈឿង ប៉ូលីណា <https://education.ams.com.kh/history-and-meaning-of-the-royal-ploughing-ceremony/> ផ្សាយថ្ងៃទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ និង “ព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល” ដោយ មាស សុភាព លើតំណ <https://ams.com.kh/khmercivilization/detail/7827> ផ្សាយថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១

^២ Saveros Pou 1979: 5

អត្ថបទ៖ ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីប្រគល់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

តាមរយៈទង្វើកងក្បួនហែព្រះរាជពិធីប្រគល់ព្រះនង្គ័ល ដែលមានរូបព្រះពលទេពឈរ កាន់នង្គ័ល (រូបលេខ៣)^៣ រីឯក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គេយល់ថាព្រះរាជពិធីប្រគល់ព្រះនង្គ័ល គឺប្រារព្ធតាមពុទ្ធប្រវត្តិ ត្រង់ពេលព្រះបាទសុទ្ធាទន័យាងចេញប្រគល់ព្រះនង្គ័ល ដោយមានព្រះវត្តមានព្រះសិទ្ធត្ថ^៤ គ្រានោះ ព្រះសិទ្ធត្ថទ្រង់បានធ្វើសមាធិពិចារណាអំពី សត្វគោដែលប្រឹងប្រែងអូសនង្គ័លយ៉ាងហត់នឿយ (រូបលេខ៤-៦)^៥

រូបលេខ១ បដិមាព្រះពេលទេព (ស.វ.ទី៦)

រូបលេខ៣ ទង្វើកងក្បួនរូបព្រះពលទេព

រូបលេខ២ ចម្លាក់ក្នុងរឿងមហាការតនៅប្រាសាទបន្ទាយស្រី

នាំក្បួនដង្ហែព្រះរាជពិធីប្រគល់ព្រះនង្គ័ល

រូបលេខ៤-៦ ព្រះបាទសុទ្ធាទន័យាងប្រគល់ព្រះនង្គ័ល (គំនូរវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ វត្តដំរីស និងវត្តទន្លាប់រង្សី)

ចាប់ពីសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម ក្នុងរាជ្យ **ព្រះករុណាព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ព្រះបរមរតនកោដ្ឋ** ទ្រង់បានចេញប្រគល់ព្រះនង្គ័លផ្ទាល់ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គនៅទីព្រះស្រែ ស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណព្រះលានជល់ដំរីនៃអតីតក្រុងអង្គរធំ ខេត្តសៀមរាប (រូបលេខ៧-៨) និងនៅខេត្តស្វាយរៀង (រូបលេខ៩-១០)។ ក្នុងគ្រានោះ និមិត្តរូបនៃព្រះរាជពិធីប្រគល់ព្រះ

^៣ វិទូ ភីរម្យ ២០១២: ៨៨-៩០
^៤ ឈឹម ក្រសេម និង ចាប ពិន ១៩៥១: ១៥២
^៥ Gunapayuta et al 1998: 33-36

អត្ថបទ៖ ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

នង្គ័ល ក៏ឃើញប្រើប្រាស់ផ្សព្វផ្សាយនៅលើតែមប្រៃសណីយ៍ផងដែរ (រូបលេខ១១)។ ប៉ុន្តែ ក្រោយមក **ព្រះករុណាព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ព្រះបរមរតនកោដ្ឋ** ទ្រង់តែងចាត់ ព្រះរាជតំណាងប្រត់ព្រះនង្គ័លជំនួសព្រះអង្គ រហូតជាប់ជាទំនៀមដល់សព្វថ្ងៃ។

រូបលេខ៧-៨ ព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លនៅអង្គរធំ (ប្រភព៖ FB Royal du Cambodge)

រូបលេខ៩-១០ ព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លនៅខេត្តស្វាយរៀង (ប្រភព៖ FB Royal du Cambodge)

រូបលេខ១១ តែមប្រៃសណីយ៍បង្ហាញព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លទសវត្សទី៦០ (ប្រភព៖ stampboards.com)

តាមទំនៀមក្នុងព្រះរាជពិធីទ្វាទសមាស ព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរតែង ប្រារព្ធជាប្រក្រតី ចាប់ពីថ្ងៃ១រោច ដល់ថ្ងៃ៤រោច ខែពិសាខ។ ពីថ្ងៃ១រោច ដល់ថ្ងៃ៣២រោច ក្រុមបុគ្គលតែងធ្វើកិច្ចជាប្រចាំតាមទំនៀមនៅទីព្រះស្រែ^៦ លុះដល់ថ្ងៃ៤រោច ព្រះមហាក្សត្រ ទ្រង់តាំងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ណាម្នាក់ឱ្យធ្វើជាស្តេចមាយ ហើយភរិយាធ្វើជាមេហ្វ ដោយយក

^៦ ឈើម ក្រសែម និង ចាប ពិន ១៩៥១: ៨១-៨៧

អត្ថបទ៖ ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

ម្សៅក្រអូបមកចឹមលើថ្ងាសជាកិច្ចសន្មត ចេញច្រត់ព្រះនង្គ័ល (រូបលេខ១២)។^៧ ស្តេចមាយ ស្ងៀកសំឡុយចរបាប់ ពាក់អាវដាយ រីឯមេហ្សក់ស្ងៀកសំឡុយចរបាប់ ពាក់អាវរឹបរាង និង ពាក់ស្បែកឆៀងពីលើ។

រូបលេខ១២ ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ចឹមលើថ្ងាសឯកឧត្តម អ៊ូច ភា និងលោកជំទាវ ជាស្តេចមាយ និងមេហ្ស ក្នុងព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លនៅខេត្តតាកែវ ឆ្នាំ២០១៩ (ប្រភព៖ norodomsihamoni.org)

បន្ទាប់ពីព្រះមហាក្សត្រតែងតាំងតាមទំនៀមរួចស្រេចបាប់ហើយ ស្តេចមេយត្រូវ ចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះចន្ទី តាំងនៅរោងមណ្ឌលទិសនិរតី មុននឹងចាប់ដំណើរការច្រត់ព្រះ នង្គ័ល។ នង្គ័លច្រត់នាំមុខហៅថា “នង្គ័លយោង” នង្គ័លកណ្តាលកាន់ដោយស្តេចមាយ (រូបលេខ១៣) និងមាននង្គ័លមួយទៀតនៅខាងក្រោយ ឯគោទាំងបីនីមនោះឈ្មោះថា “គោឧសភរាជ”។ រីឯមេហ្ស ត្រូវដើរតាមក្រោយនង្គ័លទី៣ ហើយព្រាចគ្រាប់ពូជផ្សេងៗ ដូចជា លូ សណ្តែក ពោត និងស្រូវជាដើម (រូបលេខ១៤)។ ដំណើរច្រត់ព្រះនង្គ័លនេះ ចេះ តែប្រព្រឹត្តិទៅដោយមានបាគូជាអ្នកដឹកនាំ ដើរតាមទិសទិសណាពីទ្វេ (ព័ទ្ធស្តាំ)។ លុះគ្រប់ បីជុំហើយ គេតែងលែងគោឧសភរាជទាំងនោះឱ្យព្រាហ្មណ៍ប្រោះព្រំ និងផ្សងអំពីផល

^៧ ពេជ្រ សល់ ១៩៦៦: ៣២

អត្ថបទ៖ ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

ដំណាំផ្សេងៗសម្រាប់រដូវកាលធ្វើកសិកម្មថ្មីនេះ (រូបលេខ១៥)។ វត្ថុដែលយកទៅផ្សងនឹងគោឧសភរាជនោះមានប្រាំពីរមុខគឺ ស្រូវ ពោត សណ្តែក ល្ង ស្មៅ ទឹក និងស្រា។ ប្រសិនបើគោឧសភរាជបរិភោគគ្រាប់ពូជណាមួយ ទំនាយថាដំណាំនោះនឹងបានផលល្អ ហើយបើគោឧសភរាជបរិភោគទឹក ទំនាយថានឹងមានភ្លៀងធ្លាក់បរិបូរណ៍។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើគោឧសភរាជបរិភោគស្មៅស្រស់ នោះទំនាយថាស្រុកទេសនឹងកើតមានជំងឺលើសត្វពាហនៈ។ បើគោឧសភរាជបរិភោគស្រា ទំនាយថាស្រុកទេសនឹងកើតមានមនុស្សពាលចោរលួចឆក់បួន និងអសន្តិសុខក្នុងសង្គម។ ដោយឡែកគេសង្កេតឃើញប្រជាកសិករតែងនាំគ្នាប្រមូលគ្រាប់ស្រូវ ពោត សណ្តែក និងល្ង ដែលបានព្រាចទៅលើដី និងសល់ពីការផ្សងនោះ យកទៅលាយជាមួយគ្រាប់ពូជរបស់ខ្លួន ដោយមានជំនឿថានឹងធ្វើឱ្យដំណាំដាំដុះសម្រាប់ឆ្នាំថ្មីទទួលបានផ្កាផ្លែល្អប្រសើរ (រូបលេខ១៦)។

រូបលេខ១៣-១៤ ព្រះអង្គម្ចាស់ នរោត្តម ចក្រវុឌ្ឍ និងព្រះមហាក្សត្រីយ័ ស៊ីសុវត្ថិ ចាន់ស៊ីជា យាងជាស្តេចមាយ និងមេហ្វ ក្នុងព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល ប្រារព្ធនៅទីព្រះស្រែវាលព្រះមេរុ

រូបលេខ១៥ កិច្ចផ្សងគោឧសភរាជ

រូបលេខ១៦ ប្រជាពលរដ្ឋរើសគ្រាប់ពូជអត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ ទិដ្ឋភាពព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លក្នុងសង្គមខ្មែរ

ក្រោយបានសន្តិភាព ព្រះរាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័លក៏ចាប់ផ្តើមប្រារព្ធតាមប្រពៃណី ឡើងវិញ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៣ បានរៀបចំឡើងនៅក្នុងបរិវេណពហុកីឡដ្ឋានជាតិអូឡាំពិក ហើយចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៤ រហូតមក ព្រះរាជពិធីនេះតែងរៀបចំប្រារព្ធនៅវាលព្រះមេរុ ក្បែរ ព្រះបរមរាជវាំង (ឆ្នាំ២០១០ ប្រារព្ធនៅសៀមរាប)។ ប៉ុន្តែចាប់ពីក្រោយ **ព្រះករុណា ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ព្រះបរមរតនកោដ្ឋ** សោយព្រះទិវង្គត គេសង្កេតឃើញព្រះ រាជពិធីប្រត់ព្រះនង្គ័ល តែងរៀបចំប្រារព្ធតាមបណ្តាខេត្តដូចជា ឆ្នាំ២០១៣ នៅខេត្តកំពង់ ចាម ឆ្នាំ២០១៤ នៅខេត្តកណ្តាល ឆ្នាំ២០១៥ នៅខេត្តបាត់ដំបង ឆ្នាំ២០១៦ នៅខេត្ត សៀមរាប ឆ្នាំ២០១៧ នៅខេត្តព្រៃវែង ឆ្នាំ២០១៨ នៅខេត្តស្វាយរៀង ឆ្នាំ២០១៩ នៅខេត្ត តាកែវ និងចាប់ពីឆ្នាំ២០២០ មកព្រះរាជពិធីនេះត្រូវបានផ្អាកដោយសារវិបត្តិកូវីដ-១៩។

ឯកសារយោង

ចាប ពិន
 ១៩៦០, *ព្រះរាជពិធីទ្វាទសមាស*, ភាគ៣, ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

ឈឹម ក្រសេម និង ចាប ពិន
 ១៩៥១, *ព្រះរាជពិធីទ្វាទសមាស*, ភាគ២, ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

ពេជ្រ សល់
 ១៩៦៦, *ពិធីប្រចាំដប់ពីរខែ*, ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

វិទូ ភីរម្យ,
 ២០១២, "ពលរាម ឬពលទេព", *កម្រងអត្ថបទក្នុងបណ្តាញព័ត៌មានវប្បធម៌ខ្មែរ*,
 លេខ៧, ទំ. ៨៨-៩០, យសោធរ, ភ្នំពេញ

Gunapayuta et al,
 1998, *Biography of Sakyamuni Buddha*, Sydney

Saveros Pou
 1979, *Rāmaketi (XVI-XVIIè siècle)*, EFEO, Paris